



1 augustus 2023

Op verhaal in de  
**Natuur**

## Wandelen in de reeënbronsttijd

Rond 19:00 uur vertrokken we vanaf het Natuurcentrum Veluwe. De lucht was opgeklaard, de buien vertrokken. Droog en met een aangename wandeltemperatuur.

Van half juli tot en met half augustus vindt de bronsttijd van de reeën plaats. Het is de periode waarin de mannetjes met elkaar strijden voor de vrouwtjes, om te kunnen paren en zich voor te planten.

Natuurlijk keken we er naar uit om iets van de reeënbronst mee te maken. Dat zou gaaf zijn!



Het eerste deel van onze wandeltocht verliep rustig. We ontdekten een vogeltje, wat zich niet goed liet zien. Maar we vermoeden dat het een goudvink was. Altijd een bijzondere waarneming, want zo vaak zie je die niet in Nederland!



We trokken door het bos over natte zandpaden met flinke regenplassen. Ter afwisseling kozen we bewust de paden die wat 'minder saai' zijn. Oftewel paden die erg natuurlijk en begroeit zijn en waarbij elke bocht een verrassing biedt: wat krijgen we hierna te zien?



Heel even kwamen we langs de hei. De eerste struiken bloeien, maar het hoogtepunt van de heidebloei moet nog komen.

Na een uitstapje bij de Kreelseplas, met een mooie grijze mandarijneend (vrouw), kwamen we tussen de akkers uit.



We hadden het eerst niet in de gaten, maar hier spotten we de eerste reeën. Hoewel wij hun niet zagen, zagen ze ons wel! Ze sprongen tussen het hoge koren en weg waren ze.

Een stuk verderop hadden we meer geluk. Niet alleen een reegeit, maar ze was in gezelschap van een prachtige reebok! Zouden we dan toch iets van de bronst meekrijgen?

Helaas! Er waren meer voorbijgangers, die ook al gauw in de gaten werden gehouden door ons reeënkoppel.



Mevrouw ree deed een toenaderingspoging tot meneer ree en ging er toen gauw vandoor. Hij in haar kielzog erachteraan natuurlijk! Maar ja, toen verdwenen ze in het hoge gras en kregen we van de paring niets te zien. Jammer. Maar toch was het een prachtige belevenis!



Inmiddels werd het in rap tempo donkerder. Dat is op de foto's goed te zien. De natuur kwam tot rust. We kwamen nog een mooie reegeit tegen op een akker iets verderop. En toen we bijna bij de auto waren een verrassing: een heuse vos!



Om goed half 10 ging de zon onder. Ietsje later waren we terug bij het Natuurcentrum. We keken nog even terug richting de hei en zagen de prachtig gekleurde lucht als nabode van de ondergaande zon.

Onder een concert van krekels, sprinkhanen en rugstreeppadden sloten we met een voldaan gevoel de wandeling af.